

Canberk Akgül

- şiirler -

Yayın Tarihi:

8.6.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Sonu Olmayan

Bir ilişkim var tanımında aşk yok
Yalnızlığın pençesinde bir yol
Devam etmesi ayrılmaktan da zor
Tutkularım kadar vazgeçilmez olsa da
Günahlarım kadar hür olmalı
Nedeni ortadaki sensiz bensiz tutku olmalı
Kimse bilmemeli ortada karışmalı traji-komedi
Ve neden sorulmamalı senli benli.
İlişkime bir duygu kondurulmalı
Ama hissetmemeli yüreğimdeki aşkın ateşini
Tutkum tutkunluklarla dolu olmalı
Ama tutunamamalı esir düştüğüm kelepçelere.

Bir ilişkim var tanımı yok
Aklına gelen her ironik cümlede
Yokluğu varsaymanın ince çizgisinde
Şaşı baktıkça iki tane olan
Elinizi uzatınca asla varamayacağın.
Dudağımı dokunduracağım yanağı olmayan
Bir ilişkim var senli olmayan
Bize kalmayan bizde yapamayan.
Tutkularla doldursakta aşkimizi
Tutunamayan pare pare her bir taneye.
Bir heyecanla yeleli aslan olup.
Sessizce oturan...

Birçok ilişkim var
Sonu şairin imzası ve romantik bir ölüm
Kimseyi aldatmadan değil komedi bir hüznün
Ve kendimi kandırmadan
Değil direk giriş cümleli, tümünden sonuca varan.
Her bir kor ateşte parlayan
Ama tutuşamayan.
Sana tutuklu kalan
Tutkularıyla baş başa kalınca
Hüngür hüngür ağlayan.

Canberk Akgül

Umutlar Tükendi

Yine bir akşam vakti
Gitme kal yanımda.
Bir acı haber, elimde papatya
Bir iskemle soğuk duvarın yanında
Ölümlle karşı karşıya tutulmuş koyu bir sohbet
Bak yüzüne yüzüne ölümün
Korktuğunu sanmasın
Umutlar tükendi
Elbet sende olucan ölümün ama korkma
Gidenler gitti...
Kalanlar kaldı...
Uykularını böyle böler ölüm işte.
Gece gibidir şakası olmaz!
Karanlık gibi boğar seni!
Ürkersin, titrersin...
Düşüncedir yer bitirir seni
Tek bir yorgan yetmez öyle seni korumaya sisten
Umutlar tükenir yavaşça
Kafatasın olamaz düşüncene bir duvar
Bir ilaç olamaz o ağrıya deva
Karşında duran değil sade bir müsibet
Habsdir sana seni kemiren gam!
Ölemezsin öyle bu değil kolay...
Çürür gidersin budur cefa.

Tükendi mi umutlar.
Bittin sanar görenler
Yüzüne yüzüne bak ölümün
Bittin sansın görenler
Sen geceden medet um yinede
Olsun sana yatak tabut
Kafanı vur yastığa yinede
Unutma düşlerdir seni boğan!
Ama tükensede umutlar çaktırma vur kafayı,
Yeni güne yeni umutla uyan.
Kendini kandır!
Bitmemiş gibi davran herşey.
Güçlü görün birşeysin sansın görenler.
Kalbini filan dinleme yaşa son günlerini...
Vur, kır, konuş gerçekleri!
Nede olsa tükendi umutlar...

Canberk Akgül